

הבונה פרק שנים עשר שבת

מפורת הש"ט
עם חוקפות

八

6470

מכלה גע הפלגא לאט עט סלאן
ונגמרה מילך מל' מיל' מיל' ניל' ניל'
דמשטי. מילן מלולס סטמאנין
טאי'ן וויל' פטפטשי. רגלי' מלס כמיין
ויל' סט ניל' ניל' מל' מל' מל' מל' מל' מל'
כלי' קרל' קוקוין מל' מל' מל' מל' מל' מל'
ספלי' אל' מל' מל' מל' מל' מל' מל' מל'
ספלי' אל' מל' מל' מל' מל' מל' מל' מל'
ספלי' אל' מל' מל' מל' מל' מל' מל' מל'

1

ט	ולשון ולבטל סמיין ולבטל מעט	לומר ולבטל סמיין ולבטל מעט
יא	יורה קפזה גכסין סכ"ה: אין עניות	ירוח קפזה גכסין סכ"ה: אין עניות
יב	במקומות שיש רווחת, ולן עמו לדר גומחות	במקומות שיש רווחת, ולן עמו לדר גומחות
יג	חילג כל ממלמלן לייס וסוטה:	חילג כל ממלמלן לייס וסוטה:
יד	ברירות. מלכ' גמל' סא כו' חול וצוכצ'	ברירות. מלכ' גמל' סא כו' חול וצוכצ'

דָּלְדִּיל
רַמְוֵיל

המצדד את האבן, מושיכם וממליכם עד למימייתם נקלקעת יסוד יצמי' יס Ich מומון סתום מולדת צום מילע' ממים ומושיכם צולן מים וטיפות כל נון מיט קו צוח כל צתום דיט מקיימין כן גלן מיט: הדנתן את הטיש הדיב. אבל סגונן סלק פטור דיטות. שורת הצעי מומנה הולמה בצלמות ענוגת נעלמת מים וטיפות כל גלד היורש אביה צולן מים וטיפות כל גלד מונחה ורקן משלחה מילא' קאהם ע"ש גמורא שע' צי להויסק דיא דיא קוטין מלמה צמי' קו: התא.

44

עננו מיט היל ניל גולד מיט סטן זטמאכ
בז'ו וו' מיטס נילס נילס זטמאכ
עפל פיצ'ה לא זטומיכא זטאהו זט' למיל
סטעויל מילטיאו זטערתל זטערתל זטערתל
הכין צויל סטן זט' איסט עד זוילס
שעליגווע בעי טיעווע עס קידול
עללאך. ליטומק סטעלין זט'ן ער גיזע
עד זיטומק הייז טטטס הא נילס זטמאכ
גולד ניל גולד זטומיכא זטומיכא קגי

1

1

הבונה. נין לנו עטש מהלך מוי צואה מהר זמינה וויה וויה ג' מבה בפטש. כי' קונגעס ספיטן צ מה אטעלען למאל טמאנס ווון גראט לא"י' דנמאן גל סוא צניין גאניס ולען שמיין מינס וויר מאלער בולוין גרבו אונטערת ערוואס לזרען גאנס

הבנייה כמה יבנה והוא חוי' "הבנייה
שהוא והמורת" ^ו והמבה בפמיה
ובמעזיד (ט) הקרויה כל שווא חייב והה כוכב
כל העושה מלאכה ומלאחו מתקיימת בשאות
חייב (וכן רישב"ג אומר אף המבה בכוון
על הסדן בשעת מלאכה חייב מפני שהוא
כמתוךן מלאכה; גם' כל שווא למאי ח
אד' רימה שכן עני חופר גומא להצניע.
פרוטותיו דכוותה נבי' משכנ שן תוו
יריעות חופרין גומא להצניע בה מהת
אבי' אמר כיון דמשתכי לא עברי hei ai
שכן עני עושה פטפטוי כורה קטנה לשפה
עליה קדרה קטנה דכוותה נבי' משכנ מבני
סמנין לצבוע ייעות שוחה מלאכתן עני יה
פטפטוי כירה קטנה לשפה עלייה קדרה
רב אחא בר יעקב אמר אין עניות במקל
עישוריות אלא שכן בעה"ב שיש לו נ
בבריתו וסתומו דכוותה נבי' משכנ שכן
שנפלה בו דרנא מטיף להוכיח אבר וסור
אמר שםואל ^ז הדמצד את האבן חייב מיה
אחד גותן את האבן ואחד גותן את המ
הנותן את הטיטח חייב ואוליטעטיך אימא סי
רבי יוסי אומר ואפילו העלה והינה על
דימום של אבני חייב אלא יתلتא בגביה
הוא תחת מציעא ועליא התא בעי צדי
ועפרא מציעא בעי נמי טינא עילאי בהניא
בעלמא: והמסחת: מסחת ממשום מאי מיה
רב אמר ממשום בונה ושםואל אמר ממשום מיה
מכה בפטיש ^ט העושה נקב בלב של תרנגול
מכה ימשם בונה ושםואל אמר ימשם מיה
אמיר ימשם בונה ושםואל אמר ימשם מיה
בפטיש וצריכא דאי אשמעין קמייתא בהה
קאמר רב ממשום דרך בנין כך אבל עלי
נקב בלבול של תרנגולים דאי דרך בנין כ
אימא מודה ליה לשומאל או אשמעין בלב
בהא קאמר רב ממשום דדמי לבן ^ז דעכבר
דרך בנין כך אמר מודה ליה לשומרה דمرا
ואו אשמעין בהא בהא קאמר שםואל אלא
בהא קתרתי אמר מודה ליה לר' צרי
בעא מיניה רב נתן בר אשעיא מרבי יוס
מסחת ממשום מאי מיהיב אליו ליה בזיד
משום מכיה בפטיש והאנ תנן המסחת והם
בפטיש אימא המסחת המכיה בפטיש
הקודח

א מוי פ"ש מאן קצט
ב סל' זט כמג נהיין סה:
ג ב מוי אט סל' יט:
ד ג ד מוי אט סל' גט:
ה ד מוי אט סל' יט:
ו ח מוי אט סל' ד
ו ו לאט אט ופצע' טלאט
ז ג מוי אט פ"ש סל' יט:
ח ז מוי אט פ"ש סל' יט:

יבינו הננאך